

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 434
din 18.08.2009**

Dosar nr.: 727/2008

Petiția nr.: 13700 din data 27.10.2008

Petent: F Ion

**Reclamat: D G -primarul com. Gura Ocniței, N M
viceprimarul com. Gura Ocniței**

Obiect: concediere abuzivă pe criteriile politice și handicap

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. F I , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului.

I.2.1 D G , N M , reprezentanți legali ai Primăriei Gura Ocniței,
str. Principală, nr.190, jud. Dâmbovița

II. Obiectul sesizării

2.1. Concediere abuzivă pe criteriile politice și handicap a petentului de către
primarul comunei Gura Ocniței

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Sesizarea descrie o presupusă faptă de discriminare, făcându-se referire la
comportamentul abuziv a reclamaților față de petent, care a fost obligat să-și prezinte
demisia. Petentul, consilier pe probleme de romi, la primăria Gura Ocniței, susține că a
fost obligat să-și dea demisia deoarece postul pe care îl ocupa fusese „promis” unei
alte persoane. Petentul a refuzat să-și dea demisia adresându-se Instituției Prefectului
Dâmbovița, iar din răspunsul acesteia reieșeau condițiile în care un salariat poate fi
concediat.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa cu nr.1022 din 27.01.2009 a fost citat petentul. Prin adresa nr. 1021 din 27.01.2009 a fost citat domnul N M iar prin adresa 1020 din 27.01.2009 a fost citat domnul D G , în calitate de reclamați. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 24.02.2009.

4.3. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1 Petentul descrie o presupusă fapta de discriminare, făcându-se referire la comportamentul abuziv al reclamaților față de petent, care a fost obligat să-și prezinte demisia .

5.1.2 În fapt, petentul, consilier pe probleme de romi, la primăria Gura Ocnitei a fost obligat să-si dea demisia deoarece postul pe care îl ocupa fusese "promis" unei alte persoane. Petentul a refuzat să-și dea demisia adresându-se Instituției Prefectului Dâmbovița, iar din răspunsul acesteia reieșea clar care sunt condițiile în care un salariat poate fi concediat.

5.1.3 Reclamatul a înaintat o adresă către Centrul Medical Polimed Târgoviște prin care solicita, ca în baza deciziei petentului de pensionare, acesta să se pronunțe dacă, cu diagnosticul menționat în decizie, petentul poate sau nu poate să-și desfășoare activitatea în mod normal.

Susținerile reclamaților

5.2.1 Reclamații susțin că măsura de încetare a contractului individual de muncă a petentului este legală, dovada fiind necontestarea acestei decizii de concediere.

5.2.2 Reclamații susțin că decizia de concediere a fost motivată de: adresa Centrului Medical Polimes din care reiese că în urma analizei actelor medicale și a deciziei asupra capacității de muncă, petentul prezintă afecțiuni care necesită supraveghere medicală, tratament, și se recomandă lucru în echipă , având în vedere riscul mare de accidentare; de asemenea există un tabel cu semnăturile cetățenilor romi din care reiese că petentul nu și-a îndeplinit atribuțiile care-i reveneau prin această funcție, neimplicându-se în problemele romilor; recomandarea din partea Partidei Romilor Pro Europa Dâmbovița privind înlocuirea petentului cu o persoană capabilă profesional, disponibilă la program de lucru normal; raportul de activitate al petentului nu justifică activitatea desfășurată și nu respectă atribuțiile din fișa postului.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1.1. **În fapt**, sesizarea reclamă concediere abuzivă pe criterii politice și handicap a petentului de către primarul comunei Gura Ocnitei

6.2.1 **În drept**, analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul

articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.2.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.2.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.5 Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art. 2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

6.2.6 Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în

restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei/petentilor, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.2.7 . Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că este supus analizei tratamentul la care susține petentul că a fost supus la locul muncii de către angajator.

6.2.8 Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu.

6.2.9 Subsecvent reținerii unei împrejurări generice de tratament diferit, Colegiul Director se raportează la obiectul petiției pentru a analiza dacă ne situăm în câmpul unor categorii de persoane plasate în situații analoage sau comparabile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în analiza raportului de analogie sau comparabilitate a unor categorii profesionale a apreciat asemănările sau diferențele ce decurg din statutul profesiilor, condițiile de intrare în profesie, natura funcțiilor îndeplinite, modul de exercitare a funcțiilor respective, etc. (vezi cauza VAN DER MUSSELE v. BELGIUM, *Application no. 8919/80*, JUDGMENT, 23 November 1983, parag. 46)

6.2.10 Colegiul Director analizând plângerea formulată de către petent apreciază că este chemat să se pronunțe în privința modului în care acesta a fost tratat de către angajator, în speță, dacă a fost supus unui comportament care îmbracă forma hărțuirii de către angajator. Colegiul Director reține că în conformitate cu prevederile legale, art 2 alin 5 din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare „*Constituie hartuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârsta, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.*” se invocă de către petent un comportament pe care acesta îl consideră ostil, degradant.

6.2.11 Colegiul Director analizează plângerea petentului conform definiției hărțuirii art 2 al 5 din OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor faptelor de discriminare „*Constituie hartuire și se sancționează contravențional orice comportament pe criteriu de rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, gen,*

orientare sexuală, apartenența la o categorie defavorizată, vârsta, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv.”

6.2.12 Relativ la definiția hărțuirii astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor care sunt supuse la un tratament ostil, degradant, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.5, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit mobilul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul Director reține că art.2 alin.5 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile expresis verbis enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se considera discriminată, trebuie să fi constituit mobilul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca mobil determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se considera hărțuită.

6.2.13. În raport cu susținerile părților, Colegiul observă că în opinia petentului faptele prezumtive de hărțuire, în sensul art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, s-au săvârșit pe baza criteriului de convingeri politice și handicap. Colegiul director reține că, în speță, reclamatul este acuzat că ar fi aplicat un tratament degradant petentului deoarece acesta nu ar fi avut aceleași convingeri politice cu reclamatul și nu l-ar fi susținut în campanie.

6.2.14 Or, din probele aflate la dosar incidente obiectului petiției, nu se poate reține existența unui raport de cauzalitate între faptele imputate (supunerea la un tratament ostil) și criteriul invocat (convingeri politice și handicap), în sensul în care, în speță, „convingerile politice” a constituit mobilul sau cauza supunerii la diferite tratamente considerate de către petent ca fiind ostile, degradante. Din analiza înscrisurilor anexate la dosar, Colegiul Director este de opinie că nu se pot reține criteriul invocat de petent ca fiind în cauză un obiter dictum decisiv în aplicarea tratamentelor considerate ostile de către petent, în sensul art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2.15. Or, în speță, susținerile contradictorii ale părților vizează îndeplinirea unor condiții obiective, străine de criteriul invocat de către petent

6.2.16. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 și art 2 alin 5 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și

care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu întunesc elementele constitutive conform art 2 alin 5 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal potrivit prevederilor art. 20, alin. 10 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, precum și prevederilor Legii nr.554/2004 a contenciosului administrativ.

VI. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN - Membru

NITA DRAGOS TIBERIU – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

